

HOMILIE VIERDE ZONDAG VAN DE ADVENT – A 2010

Op deze laatste zondag van de advent wordt de schijnwerper gezet op Maria en Jozef. Zij wijzen ons op het wonder van de geboorte, want God wordt geboren op een bijzondere wijze, die wij enkel in geloof kunnen aannemen. Dat kan een innerlijke worsteling betekenen. Bij Jozef was dat niet anders. Hij heeft zelfs gedacht in stilte van Maria te scheiden. Waar gaat het over bij Jozef? Een scheiding? Waarom? Niet omdat hij niet van Maria zou houden, niet omdat Maria niet van hem zou houden. Een scheiding waarom? Ze zijn net verloofd. Voor de Joodse wet zijn ze al man en vrouw. Alleen woont Maria nog niet in zijn huis. Maar er is al een jawoord aan elkaar gegeven. En dan nu plotseling een scheiding?

Waarom wil Jozef scheiden? Het antwoord lijkt heel simpel: Zijn bruid Maria is al in verwachting. Jozef weet, dat het kind niet van hem is. Wij hebben dan snel onze conclusie klaar. Maar voor Jozef betekent het een innerlijke strijd. Maar tijdens deze innerlijke strijd krijgt hij tijdens een droom de boodschap: "Jozef, zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw tot u te nemen. Het kind in haar schoot is van de heilige Geest."

Jozef, wees niet bevreesd? Waarom zou Jozef bevreesd zijn? Dat kunnen meerdere redenen zijn. Heel menselijk: Haalt hij een overspelige bruid in huis? Of vermoedt hij dat hier iets bijzonders in het spel is? Jozef heeft een moeilijke tijd. Hij voelt, hoe hij van Maria blijft houden, ondanks de onzekerheid. Voor hem is Maria bepaald niet de eerste de beste bruid. Jozef, uit het nageslacht van koning David, een man van adel dus, is óók niet de eerste de beste bruidegom, want Jozef is een man van adel. Het lijkt hem weliswaar beter om van het huwelijk af te zien, maar dan wel op een edele manier. Hij neemt de schuld op zich. Niemand hoeft hier iets van te weten. Niemand hoeft hier iets van te begrijpen. Maria mag niet de dupe worden, niet als er iets menselijks gebeurd is en zeker niet als er iets goddelijks gebeurd is.

Op deze vierde adventszondag zijn wij met Jozef op weg naar Kerstmis. Dat is niet simpel om in alle omstandigheden de adellijke weg gaan en liever zelf de last dragen dan deze op anderen te laten rusten.

Hoe kan Jozef dat? Hoe kan hij zo'n besluit nemen, ten koste van zichzelf? Het antwoord lijkt wat simpel, maar toch is dat het antwoord: hij kan het door zijn geloof. Wat voor geloof? Zijn geloof in Maria wordt toch juist ondermijnd. Zijn geloof in de huwelijkstrouw lijkt voorbarig. Zijn geloof in Gods voorzienigheid lijkt irreëel.

Maar toch gelooft Jozef in Maria, in de huwelijkstrouw, in Gods voorzienigheid, want zijn geloof ligt dieper. Zijn geloof is misschien het best zo te omschrijven, dat Jozef nog op God blijft vertrouwen, zelfs als de wereld op zijn kop staat. Dat is het geloof van Jozef. Hij durft te vertrouwen op God, zelfs als de tenen de andere kant op wijzen. Alles beter dan Maria te schande maken.

Wat moet die droom hem veel gedaan hebben? Niet zomaar een droom, nee een droom waarin God tot hem sprak. Een droom die zijn leven richting geeft en het vertrouwen in God bevestigt. Een droom, met een ongelooflijke boodschap: dit kind is van de heilige Geest. De situatie met Maria was al ongelooflijk, maar het teken uit de hemel is bijzonder.

Met Jozef op weg gaan naar kerstmis. Dat is de adellijke weg, van de echte adel, de adel van het hart, van een adellijke ziel, een nobele mentaliteit en een onverwoestbaar geloof.

Als u deze dagen het Jozefbeeldje in de stal zet. Doe dat dan niet achteloos of nonchalant, maar denk erbij na van wie dat beeldje een uitdrukking is. En doe er een gebedje bij, dat wij mogen groeien in diezelfde adel, in datzelfde geloof. Dan zal God ook

in onze tijd ongelooflijke dingen doen, dan wordt het kerstmis niet alleen in de kerk, of thuis aan de maaltijd, maar in het diepst van onze ziel, geboorte van goddelijk leven.
Amen.